

Forslag

til

Lov om tillæg til lov om smitsomme sygdomme hos husdyrene.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 27. maj 1959. *)

Kapitel I.

Bestemmelser om kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning.

§ 1. Kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning henregnes til de i § 2 i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene omhandlede sygdomme (ondartede smitsomme sygdomme) og er undergivet de i nævnte lov med tillægslove samt i denne lov indeholdte bestemmelser.

§ 2. Landbrugsministeren fastsætter bestemmelser om, hvornår husdyr skal anses for at være smittet med kvægtuberkulose eller smitsom kalvekastning eller mistænkt herfor, samt hvilke foranstaltninger der skal træffes til imødegåelse af risiko for smittespredning, indtil mistanke om sygdommens tilstedeværelse er endeligt bekræftet eller afkræftet.

Stk. 2. Det påhviler enhver kreaturejer eller den, der på hans vegne fører tilsyn med dyrene, straks at anmelde til en dyrlæge, såfremt noget dyr vækker mistanke om at være angrebet af kvægtuberkulose eller smitsom kalvekastning.

§ 3. Til konstatering af muligt forekommende udbrud af kvægtuberkulose eller smitsom kalvekastning skal der foretages kontrolundersøgelser (tuberkulinprøver og undersøgelser af blod, mælk og sæd m. v.) i landets kvægbesætninger. De enkelte mejeriers ledelse skal deltage i tilrettelæggelsen af tuberkulinprøverne og udtage og indsende mælkeprøverne. Ledelsen af de enkelte tyrestationer skal indsende blod- og

sædprøverne. Landbrugsministeren bestemmer, i hvilket omfang og med hvilke mellemrum sådanne kontrolundersøgelser skal foretages.

Stk. 2. I besætninger, der er smittet eller må antages at have været udsat for smitte, skal der på det offentliges regning foretages diagnostiske undersøgelser til konstatering af sygdommens forekomst og udbredelse.

Stk. 3. Vedkommende kreaturejer (bruger) skal vederlagsfrit stille den fornødne medhjælp til rådighed for dyrlægen ved de påbudte prøver i besætningen. Såfremt dyrene er på græs, skal han vederlagsfrit samle dem på en sådan måde, at prøverne kan gennemføres. Opfylder han ikke disse forpligtelser, kan veterinærdirektoratet antage den fornødne medhjælp på hans regning.

Stk. 4. En kreaturejer eller den, der på hans vegne fører tilsyn med dyrene, skal give såvel kredsdyrlægen som anden fra veterinærdirektoratet udsendt dyrlæge oplysning om, hvor samtlige de ham tilhørende kreaturer er eller har været anbragt, til hvem og når der måtte være udleveret kreaturer, fra hvem og når der måtte være modtaget kreaturer, og med hvilke besætninger noget dyr på græs eller andetsteds har haft samkvem. Ligeledes skal han give dyrlægen oplysning om sådanne forhold vedrørende bedækning, kælving og kastning i besætningen, som kan have betydning for bedømmelse af smittes forekomst og udbredelse.

§ 4. Køer og kvier, der har kastet inden for de sidste 14 dage, må ikke fjernes fra ejendommen undtagen direkte til slagtning.

*) Se FT: 2720, 2948, 4923, 5116; A. 1925; B. 1023. Lov nr. 175 af 5. juni 1959.